

למלך הזה כל הברכות, כל שמחה וכל טוב הוא נותן, וממנה יוצאים. אמרו, אם לא באנו לעולם אלא רק לדעת את זה - טוב לנו.

ראובן היה בכור של יעקב. אמר רבי חייא, לו ראוי הכל, והכל העבר ממנו, ונתנה המלכות ליהודה, הבכורה ליוסף, והפנהה ללוי. זהו שכתוב פחו פמים אל תותר, לא תשאר בהם. ומה שאמר פחי וראשית אוני, כאן ברכו והפקירו אצל הקדוש ברוך הוא.

לְאֵהוֹב הַמֶּלֶךְ, [שבקש מהמלך לעשות לו טובה] [שהיה לו בן ורצה שהמלך יעשה לו טובה] יום אחד עבר בנו בשוק. אמר למלך, זה בני, ודאי אהוב נפשי. שמע המלך, וידע שגה בקש על בנו. כך יעקב אמר, ראובן בכרי אתה פחי וגו'. כאן צוה את המלך.

פחו פמים אל תותר. כאן אמר מה שארע לו, שלא נשאר [לו] בארץ ונזרק לחוץ לארץ. כנגד זה ממנה (תחום) אחד מצד המשפן העליון שממנה תחת יד מיכאל, ויש אומרים תחת יד גבריאל. ומיכאל הוא ראש בכל מקום מצד של החס"ד, וגבריאל מצד של שמאל של גבור"ה, ויהודה עד רד עם אל, צד הגבורה, נקרא בית דין, וסמוך לו ראובן. ואף על גב שמלכות היתה של יהודה, ראובן סמוך כנגדו היה.

אמר רבי שמעון, עתידים אותם בני ראובן לעורר שני קרבות בתוך הארץ. בא ראה, כתוב פחי - בגלות מצרים. וראשית אוני - שהם היו ראשונים לאחיהם לקרב. יתר שאת - לגלות אשור,

אוני, דאינון הו' קדמאי

כנסת ישראל, דמנה אתון בתפנוקי עלמא. ודא יהיב להאי מלך כל ברכאן, כל חידו וכל טיבו. הוא יהיב ומנה נפקי. אמרו, אי לא אתינא לעלמא, אלא למנדע דא, טב לן.

ראובן בוכרא דיעקב הוה, אמר רבי חייא, ליה הוה אתחזי כללא, ואתעבר מינה כללא, ואתיהיב מלכו ליהודה, בכירותא ליוסף, כהונתא ללוי. הדא הוא דכתיב, פחו פמים אל תותר, לא תשתאר בהו. ומה דאמר פחי וראשית אוני, הכא ברכיה ופקדיה לקודשא בריה הוה.

לְרַחֲמָא דְמִלְפָּא, (דקעא מן מלפא למעבר ביה טיבו) (ג"א דתוה ליה ברא והוה בעי דמלפא ועביד ליה טיבו)

יומא חד אעבר בריה בשוקא, אמר למלפא, דא הוא ברי, ודאי רחמא דנפשאי. שמע מלפא, וידע דהא שאיל על בריה. כך יעקב אמר, ראובן בכורי אתה כחי וגו', הכא פקדיה למלפא.

פחו פמים אל תותר, הכא אמר מה דארע ליה, דלא אשתאר (ליה) בארעא, ושדי ליה לבר מארעא. לקבל דא, חד ממנא (תחומא) מסטרא דמשפנא לעילא, די ממנא תחות ידא דמיכאל, ואמרי לה תחות ידא דגבר"אל. ומיכאל הוא רישא בכל אתר מסטרא דחס"ד, וגבריאל מסטרא דשמאלא דגבור"ה. (הושע יב) ויהודה עד רד עם אל, סטר גבורה, בי דינא אקרי, וסמיך ליה ראובן, אף על גב דמלכו הוה דיהודה, ראובן סמוך לקבליה הוה.

אמר רבי שמעון, זמינין אינון בני ראובן, לאגחא תרין קרבין בגו ארעא. תא חזי, פתיב פחי, בגלותא דמצרים. וראשית